

Zprávy z farnosti

08/2002

Co se hodí a co se nehodí

Myslím si, že právě teď v letní době se to hodí a také se hodí alespoň jednou za dlouhý čas se ozvat na toto téma. O co vlastně jde? Jak by se měl člověk oblékat všeobecně a zvláště pak, když jde do kostela? Oblečení by mělo podtrhnout důstojnost člověka. Nemělo by být jenom záležitostí těla, ale mělo by zachytit i duchovní stránku. Žijeme v době „kultu těla“. Žijeme v době, kdy také sex je neúměrně zdůrazňován. To můžeme pozorovat na módě kolem nás. Jak snadno se nechávají i křesťané ovlivnit. Právě my bychom měli ukazovat správný směr, pomoci druhým objevit duchovní stránku v lidském životě. Chci se především zmínit o způsobu oblékání v kostele. Zde je prostor, ve kterém to duchovní musí být zvláště zdůrazněno. Nehodí se, aby ženy měly odhalená ramena, hluboké výstřihy, sukně nad kolena, velké rozparky, krátké kalhoty a nebo příliš těsné oblečení. Muži by neměli mít rozhalenou hrud, nevhodná tílka, kratásky. Když je člověk na výletě, cestuje jako tu-

rista, vždy může mít s sebou nějaký vhodný doplněk oblečení. To, co jsem napsal, nemá být nějakým moralizováním, ale naopak vybidnutím k tomu, abychom i způsobem oblékání vnášeli světlo do tohoto světa.

Hezké prožití zbývajících týdnů prázdnin a dovolené přeje

P. František

Kolik jazyků znáš – tolikrát jsi člověkem!

Z prázdninového kurzu angličtiny

V Německu pomáhá každý třetí

Českou společností prošlo skoro bez povšimnutí rozhodnutí valného shromáždění OSN vyhlásit rok 2001 rokem dobrovolníků. Není divu, vždyť dobrovolné aktivity byly u nás dlouhodobě decimovány a nakomandované „dobrovolné“ akce byly jen další prodlouženou pákou totalitní moci. Zanechali nám katastrofální dědictví neochoty k jakékoliv angažovanosti a přímo odporu ke sdružování se.

Z pohledu sociologů byla v období komunismu největší takovou dobrovolnou organizací u nás katolická církev. Ta byla proto také předmětem patřičného státního dohledu. Ale ani ostatní, sportovními kluby počínaje a pěstiteli kaktusů konče, mu neunikli. Víme, co to pro všechny znamenalo a s jakými nesnáze dnes musíme při obnově dobrovolnické činnosti zápasit.

Stimmen der Zeit, časopis mnichovských jezuitů, přinesl v loňském srpnovém čísle úctyhodné údaje z průzkumu dobrovolnických aktivit v Německu. Podle nich je v dobrovolných organizacích v zemi zapojena víc než jedna třetina (asi 22 miliónů) občanů nad čtrnáct let, kteří věnují dobrovolné činnosti v průměru pět hodin týdně (!). Požívají za to také patřičné úcty mezi neangažovanými, z nichž skoro polovina prohlašuje, že by byla za určitých okolností ochotna se připojit. K dobrovolníkům v Německu jsou ovšem řazeni nejen členové humanitních nebo charitativních organizací, ale také třeba sportovních klubů a fitness-center. Nicméně prohlašují, že jejich hlavním motivem je pomoc lidem v nouzi. Z tohoto prostředí trvale vycházejí mocné podněty ke zlepšení legislativy, činnosti místních zastupitelství i církevní administrativy a jejího zacházení s finančními prostředky, ať už tyto přicházejí odkudkoliv.

Německý příklad dává vystoupit do popředí závažnosti důsledků komunistické éry a mezeře ve struktuře společnosti, kterou dnes musíme zaplňovat. Jde v podstatě stále o jeden a tentýž problém osobní iniciativy a odpovědnosti, tyto nejkrásnější květy svobodné společnosti. U nás jsme jejich zdlouhavé a namáhavé pěstování ovšem sotva zahájili, a není tedy divu, že čas plodů je ještě daleko. Jinudy to však ani u nás asi nepůjde.

P. Petr Kolář SJ

Poznámka: Nevím, jak je to s dobrovolnickou činností u nás ve farnosti. Vím ale, že to křesťané mají přímo v „náplni práce“. Možností je mnoho, jde o to, jen si vybrat. Jednou z nich je např. využít složenek, které se často válí na stolku při vstupu do kostela. Jde například o podíl na likvidaci lep-ry, o fond ohrožených dětí, nebo o financování křesťanského rádia Proglas. Darovaný obnos Vám po předložení složenky může Vaše účetní odečíst od základu daně, takže Vám bude část vrácena (mohu k tomu poskytnout podrobné informace).

KS

- Mnoho lidí má doma náhražku chrámu: obrazovka televizoru je pro ně oltář, vedle stojí hi-fi věž, na ní zvoní mobil, svatostánkem je zabudovaný trezor a kazatelnu představuje manželka.

XVII. SDM TORONTO 2002

Logo SDM 2002 se skládá ze čtyř prvků, které symbolizují místo, účastníky a ducha tohoto mezinárodního setkání mladých katolíků a návštěvu papeže v Kanadě ve dnech 18. – 28. července 2002.

Kříž symbolizuje přítomnost Ježíše Krista. On je ten, se kterým se poutníci přijdou setkat, pravým důvodem pro tuto cestu, která má být spíše duchovní poutí než turistickým výletem. Poutníci také zažijí přítomnost Ježíše Krista v Církvi a v ostatních lidech, kteří navštíví SDM. Tvar kříže je podobný kříži nebo pastýřské holi papeže Jana Pavla II., který se má SDM zúčastnit. Žlutý kruh uprostřed znázorňuje mladé lidi, kteří přijmou pozvání Jana Pavla II. a přijedou na SDM.

SDM 2002 je událost, která se týká celé Kanady. Proto tuto skutečnost vyjadřují dva symboly. První – horní modrá část zobrazuje oceány a kanadské vody. Tři otevřené strany jsou oceány obklopující Kanadu – Pacifický oceán na západě, Severní ledový oceán na severu a Atlantický oceán na východě. Na těchto pobřežích zasadili misionáři kříže na znamení víry, kterou přinesli.

Ve dnech 18. – 22. července 2002 budou poutníci ze zahraničí přivítáni v domovech katolických rodin ve městech u Tichého a Atlantického oceánu a na mnoha místech mezi nimi. Někteří budou mít možnost navštívit i Severní ledový oceán. Po těchto prvních čtyřech dnech účastníci SDM přijdou do Toronta na velké setkání 22. – 28. července 2002. Poloha Toronta u jezera Ontario bude podtrhovat přítomnost velkých vod v Kanadě.

Čtvrtý prvek loga je javorový list, národní symbol Kanady. Obklopuje symbol účastníků a vyjadřuje tak laskavost a pohostinnost k zahraničním hostům.

Na SDM 2002 budou mít poutníci také možnost:

- setkat se s mladými lidmi ze 150 zemí světa, kteří sdílí tu samou víru, ale žijí v odlišných kulturách a okolnostech
- bavit se díky bohatému zábavnému programu
- prohloubit své porozumění víře prostřednictvím katechezí a přednášek, nebo účasti na mši a svátostní smíření
- zažít laskavost jejich kanadských hostitelů v domovech katolických rodin, které je přijmou, stejně jako od všech Kanadčanů bez rozdílu vyznání.

III. celostátní setkání mládeže - Žďár nad Sázavou

Logo vychází ze spojitosti 3. celostátního setkání mládeže se XVII. světovým dnem mládeže v kanadském Torontu. Tvůrci národního loga se proto snažili, aby chom vyjádřili souvislost těchto dvou setkání.

To, co nás v logu opravdu spojuje, je kříž – symbol Krista, a žluté kolečko znázorňující na světových dnech mládeže mladé lidi. Kolečko zároveň připomíná, že světová setkání mládeže nejsou jen nějakými oddělenými aktivitami,

ale že je to cesta života, kterou mladí lidé procházejí.

Namísto kanadského národního listu – javoru je zvolen list našeho národního stromu – lípy.

Zelená barva je symbolem naděje a společnosti. Převládající zelená ukazuje jak na šíři společnosti, tak na potřebu naděje pro mladé i dospělé. Věříme, že celostátní setkání mládeže přispěje k objevení pramene naděje, a bude tak výborným vkladem pro naši společnost.

Modrá barva v pravé části listu je symbolem soli. Mladý člověk je začleněn do společnosti a do církve – je součástí listu, je spojen s Kristem – křížem, je solí země – modrá okolo něj a je světlem pro svět – zářivá žlutá barva kolečka.

Převládající zelená barva loga je výjimečná. V minulosti jí nebylo použito. Předností loga je, že je lze používat v barevné i černobílé podobě a v hranaté i kulaté formě.

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Svatost všedního dne (6. pokračování)

Obět' je vyjádřením našeho vztahu ke světu. Pro nás je to povinnost vyplývající ze křtu a biřmování, které jsou základem vztahu věřícího člověka ku práci či oběti, která podle daru milosti **vyžaduje vzrůst a vyšší stupně práce a oběti** než u nepokřtěného. Proto sebezpytování a sebepoznávání jako předmět plnění nebo neplnění povinností se stává zásadní věcí.

Vzrůst práce nebo oběti se děje:

- v **předmětu** (druhu práce)
- v jejím vnějším **provádění a provedení**
- v její vnitřní **dokonalosti**, jak je naplněna a provázena láskou, trpělivostí, moudrostí a všemi příslušnými ctnostmi.

Co nám o tom říká 2. vatikánský koncil?

... Protože je laickému stavu (tedy nám všem) vlastní žít uprostřed světa a světských záležitostí, jsou laici povinni k tomu, aby rozehřívání křesťanským duchem působili apoštolsky ve světě jako kvas ...

Povinnost a právo apoštolátu je odvozeno spojením tajemného těla Kristova – Církve – s hlavou – Kristem. Protože Kristus poslaný od otce je zdroj a počátek ... plodnost našeho počínání závisí na živém spojení s Kristem. „Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce, neboť beze mne nemůžete činit nic“ Jan 15, 5

... V průběhu dějin bylo užívání časných věcí posvrtněno vážnými neřestmi ... to vedlo k úpadku mravů a lidských zřízení, nezřídka i k pošlapání lidské osoby. I v naší době mnozí přehnaně důvěřují pokroku přírodních věd a techniky, upadají téměř do modloslužby časným věcem a stávají se spíše jejich otroky než pány. Laici pak mají vzít na sebe budování časného řádu jako svou vlastní úlohu. Mají přitom jednat přímo a rozhodně, mají spolupracovat jako občané s občany s odbornou znalostí a osobní odpovědností; mají všude a ve všem hledat spravedlnost Božího království.

V dnešní době, kdy se sdělovací prostředky zdokonalily, vzdálenosti mezi lidmi byly téměř překonány a obyvatelé celého světa se stali jakoby členy jedné rodiny, všechny aktivity a díla se staly mnohem naléhavějšími a všeobecnějšími. Laici tedy mají vysoce hodnotit a podle svých možností podporovat díla lásky a akce sociální pomoci, a to soukromé, veřejné i mezinárodní.

Uvnitř církevních obcí je jejich činnost tak nutná, že apoštolát pastýřů bez ní většinou nemůže dosáhnout svého plného účinku. Farnost pak je viditelným příkladem celkového apoštolátu obce.

*Katolíci se mají snažit v zájmu všeho, co je pravdivé, spravedlivé, hodné lásky, spolupracovat se všemi lidmi dobré vůle. V naší době se však všude velmi šíří i mezi katolíky materialismus různého druhu. Je tedy nutno, aby **laici důkladně znali katolické učení**, zvláště sporné body, ale aby také proti materialismu kteréhokoli typu svědčili životem podle evangelia.*

Co říci závěrem? Je tedy třeba postupovat odhodlaně a s radostným duchem překonávat těžkosti rozvahou a trpělivostí. Pouze světlem víry rozjímáním o Božím slově můžeme vždy a všude objevovat Boha v kterém „žijeme, pohybujeme se, jsme“ Sk 17, 18. Hledat v každé události jeho vůli, vidět Krista ve všech lidech, ať jsou blízcí nebo cizí, a správně posuzovat, jaký pravý význam a hodnotu mají časné věci samy o sobě a ve vztahu k cíli člověka.

Svěřme svůj apoštolát té, která nám svým životem je příkladem – nejblahoslavenější Panně Marii, Královně apoštolů, která svou mateřskou péčí se stará o „bratry svého Syna“.

zaslala Soňa Šenková

&

Okénko do knihovny

&

autor: Phil Bosmans
název: Prožít rok s láskou
z obsahu:

Všichni lidé můmi přáteli

Mám považovat lidi
za své přátele?
Je to vůbec možné?
Každé setkání dnešního dne
může být oslavou přátelství!
Nestačí jen
poznávat svět,
krásné země,
velkolepé stavby
slavná umělecká díla
všude na světě.
Nejprve ze všeho bych měl
poznat lidi kolem sebe,
co je v nich dobré.
Jen tak mohu najít přátelství.

Jako egoista
vidím a hledám
jen sám sebe.
Nikdy se opravdu nesetkám
s někým jiným,
nikdy nezažiji
radost přátelství.
„Všichni lidé můmi přáteli“:
To je možné pouze tehdy,
když se sám
pokouším být
každý den přítelem
dobrým přítelem
všem kolem mne.

&

Štěstí

Hledej štěstí,
a nikdy je nedostihneš!
Štěstí bývá vychvalováno
jako nádherný motýl,
stačí jen, aby k tobě přiletěl
a sedl si.
Ale není to pravda.
Říhám ti:
Nehledej štěstí,
a přijde k tobě samo!

Štěstí je jako stín,
který tě sleduje,
i když na ně nemyslíš.
Štěstí tě naplní
jako nádherný pocit,
když zapomeš na sebe

a žiješ pro druhé.
Zkus na sebe zapomenout,
na své starosti a radosti.

Udělej radost druhým,
vzpomeň si na svou rodinu,
jdi utěšit nemocného,
pomoz chudákovi,
navštiv starého člověka.
A jednoho dne náhle pocítíš,
že jsi šťastný.
Takové štěstí se nedá koupit!
Je jako ozvěna.
Odpovídá jenom tehdy,
když dáváš sám sebe,
a dát sama sebe,
to znamená milovat!

&

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

Šárka Koutná

&

Farní rada

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2002	4. srpna	1. září
6. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	3. listopadu	1. prosince

vlakové spojení (cena 12 Kč – **levnější je zakoupit zpáteční jízdenku!**):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Sněmovní kroužek

Pravdivost v liturgii

Liturgie je jeden ze základních projevů života Církve a aby bylo slavení liturgie pravdivé, **musí probíhat v atmosféře víry**. Chybí-li víra, nebo je-li pokřivená, stane se bohoslužba ze strany člověka vnitřně nepravdivou, není plnohodnotná, posunuje se do roviny bezmyšlenkovitého zvyku, neplodné tradice nebo upadne do mentality magického počínání.

Jedním ze základních prvků liturgie jsou znamení, která jsou svědectvím o hlubokém spásu přinášejícím rozhovoru a vztahu, který se po staletí rozvíjí mezi Bohem a jeho lidem. Proto je důležité, aby účastníci bohoslužby opravdu rozuměli všem znamením; aby při liturgii nedělali pouze prázdná gesta či slovy nevyjadřovali jiné postoje než jaké opravdu vnitřně zaujímají. To však předpokládá trvalý proces obrácení a růstu v duchovním životě.

Dokážeme zdůvodnit své postoje při slavení liturgie? Víme o tom, proč to či ono je prováděno teď a ne potom? Že znamení kříže již při vstupu do kostela je ze všech nejsvětější? Uvědomujeme si, že celé tělo je nástrojem a výrazem duše? Že duše přebývá a působí v každém údu a v každé žilce, mluví z každé linie a tvaru i pohybu těla? Že v obzvláštní míře jsou nástrojem a zrcadlem duše obličej a ruka? A co naše ústa? Mluvíme v tu chvíli s Ježíšem Kristem, který nás zve ke stolu, nebo se svým sousedem rozebíráme své nemoci, starosti, Komu tedy patří naše přítomnost při slavení neděle – vzkříšení?

S. Š.

- „Ty by ses asi pokřtít nenechala, že? Ty bys měla obavy, že se ti pokazí makeup!“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2002	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 714 Kč	1 481 Kč	0 Kč	
Únor	8 120 Kč	1 317 Kč	3 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 356 Kč	1 932 Kč	2 500 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 302 Kč	1 452 Kč	0 Kč	
Květen	7 015 Kč	2 231 Kč	3 014 Kč	Na opravu kostelů v diecézi
Červen	9 750 Kč	1 802 Kč	1 950 Kč	Na opravu katedrály v Litoměřicích
Součet	46 257 Kč	10 215 Kč	10 964 Kč	

R. Š.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. Š.

- F Změna bohoslužeb** – Po nedávných zkušenostech bude od srpna páteční mše svatá v našem kostele opět ve „starém“ čase, tedy od 17:30.
- F Farnosti Libouchec a Tisá** – Tyto farnosti jsou opět spravovány z farnosti Ústí nad Labem. Proto je již v našem přehledu nenaleznete.
- F Farnost Jílové** – Nyní jsem vás asi poděsil, co? Nebojte se, tuto farnost má stále P. František. Jen jsem chtěl oznámit široké veřejnosti, že o nedělních mších svatých 4. a 11. srpna 2002 bude v tamním kostele hrát hudební skladatel Miloš Bok. Máte možnost při této příležitosti si udělat třeba malý výlet ...
- F Zemřel Msgre. Jan Pohl, čestný papežský prelát** – Narodil se 15. února 1921 v Rožďalovicích, na kněze byl vysvěcen 29. června 1946

v Praze. Působil v mnoha farnostech, též v naší podmokelské. Za svou záslušnou práci byl 10. dubna 2001 jmenován čestným papežským prelátem. Zemřel v Kněžském domově sv. Václava ve Staré Boleslavi 23. července 2002. Pohřeb se koná 30. července 2002 ve Cvikově, poté bude převezen do svého rodiště.

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

4. Liturgická místa

b) Oltář - (dokončení)

Pokud se týká vybavení oltáře pro eucharistii, žádá se, aby byl pokryt pouze jednou plachtou, přizpůsobenou tvarem, rozměry struktury oltáře. (IG 258) Plachta má vyjádřit úctu k slavení památky Páně a eucharistické hosti-ně. Pokud se týká svící, o kterých byla už řeč, (IG 79, 82, 143) a jejichž využití je dáno úctou a slavností obřadu, platí pravidlo, že se staví buď na oltář nebo vedle něho, ale tak, aby věřícím nebylo bráněno v pohledu na to, co se děje na oltáři (IG 269). Konečně má být na oltáři nebo v jeho blízkosti kříž, shromážděnými dobře viditelný. (IG 270)

Zde je vidět snaha koncilové komise o funkčnost výbavy.

Pro jednoduché poměry platí: kříž, není-li v pozadí obětního stolu nebo vedle, dobře viditelný, postaví se v menším provedení na oltář. Tělo Kristovo nemusí na něm být vyznačeno. Rovněž se na oltář postaví svíce, ovšem v malých miskovitých svícnech; svíce ať jsou tlusté a krátké (celkem se svícem nemají přesahovat výšku 20-25 cm). Kladou se buď šikmo za sebou, jsou-li dvě, nebo za sebou rovně po obou kratších stranách oltáře, jeli-li jich více (6) nebo, podle architektury oltáře a místa, stojí svícny stabilně po stranách oltáře. Květiny na menzu nedáváme, mají být v blízkosti oltáře.

Je-li po ruce větší počet ministrantů a přenosný kříž, (třeba starokř. crux gemmata), pak vynikne ještě více účelnost vstupního průvodu. Oltář je pokryt jen plachtou, jinak není na něm nic. V čele průvodu za turiferáři jde kříž mezi dvěma ceroferáři, za ním ministranti, kteří mohou nést další svíce, pak lektor s evangeliářem, kněz. Po reverenci oltáři se kříž zasune do nezatelného podstavce v zemi vedle oltáře nebo za ním, podle dispozice prostoru, svícny se postaví vedle oltáře (musí být dostatečně velké, aby se svící

měly alespoň 100, 110 cm výšky). Je-li ceteroferářů dost (nejvíce šest), odloží se svícny, které doprovázely kříž, na abakus (kredenční stolek). Takový průvod lze uplatnit, koná-li se introit delší cestou.

V praxi realizovat úpravu oltáře k celebraci tváří k lidu není snadné a naráží na obtíže různého druhu.

Duchovní správce především nic nepodniká bez souhlasu svého Ordináře a jeho liturgické nebo výtvarné komise, bez jejíhož souhlasu nelze provádět úpravy interiéru většího rozsahu. Tyto orgány jsou ve spojení se státní památkovou péčí (srov. IG 256).

Tím se zabrání jednak zničení uměleckých hodnot neodborným zásahem, jednak se docílí, aby obnovený interiér opravdu liturgii sloužil.

Diecézní liturgická komise vyšle nebo vyrozumí duchovního správce o výtvarném umělci, který si interiér prohlédne a navrhne celkové řešení, které po schválení Ordinářem a Státní památkovou péčí lze postupně podle finančních možností realizovat.

V podstatě půjde o dva případy, neboť staví-li se nový kostel, bude projektován už se zřetelem na výkon obnovené liturgie.

Případ A: jde o interiér kostela, který není chráněn Státní památkovou péčí. Tam lze vyměnit starý, neumělecký oltář (obyčejně pseudostylový) za nový a provést důsledně obnovu celého presbytáře. Nebo, je-li méně financí po ruce, předsune se jen menza a zbylé retabulum se použije jako místo pro uchovávání Nejsv. svátosti.

Případ B: Jde o interiér vzácné umělecké ceny, který je Památkovou péčí po zásluze chráněn. Zde podle zkušenosti z ciziny (u nás ještě málo známých) lze předsunout menzu např. i z velmi cenného barokního oltáře, aniž by se tím uškodilo umělecké hodnotě interiéru. Nejsou-li pro to podmínky, pak lze přesto na vhodném místě postavit oltář pro celebraci tváří k lidu (buď pevný nebo přenosný) a původní hlavní oltář použít opět jako retabula a místa pro uchovávání Eucharistie. U nás jde ponejvíc o barokní interiéry. Tam dominuje zlatený svatostánek, který na sebe poutá oko, kdyby zůstal prázdný nebo se odstranil, osleple by oko celého prostoru. Proto jej necháme ve funkci, ale zbavíme insignií hlavního oltáře - svíce, plachet a nebude se u něho už celebrovat. Často kvůli prostoru bude třeba odstranit mřížku; i pro umělecky cennou oltářní mřížku najdeme jinde uplatnění. Obětní stůl totiž nesnese před sebou prostor uzavřený mříží, rušilo by to komunikaci s věřícími. Přirozeně, že se pak podává věřícím vestoje.

Jaké rozměry a podobu má mít obětní stůl? To rozhodne odpovědný architekt podle místní situace. Menza může mít rozměry 160 - 150 x 100 cm, výška oltáře nemá přesahovat 95 cm. Oltářní deska má mít spíš kvadratickou podobu než obdélníkovou. Stipes může mít různý tvar. V barokním

Děcin - Podmokly

interiéru nejspíš zase tvar tumby, možná trochu upravené, ve starším kostele než barokní blok, v novějším blok nebo stůl. Počáteční pokusy ukázaly, že naši výtvarníci tápají. Často tím výtvarníkem byl třeba duchovní správce a dopouštěli se podobné chyby jako imitátoři pseudostylů z konce 19. stol.. V gotickém interiéru chtěli mít „gotický“ obětní stůl, v barokním „barokní“. Zdá se, že jediná cesta je, postavit do starého interiéru moderně řešený oltář, ovšem s takovou citlivostí, jako barokní mistři zacházeli s gotickým interiérem, když jej barokizovali. Každá doba má zanechat po sobě v kostele památku. Ale to je věc výtvarníků, nikoliv duchovních správců.

Není-li možno ve vzácném interiéru zřídit oltář tváří k lidu, koná se bohoslužba slova tváří k lidu u sedadla a ambonu, eucharistická zády k lidu s použitím rozhlasu, kde je to nutné (Natitiae 1/1965/251; 2/1966/160).

Tak v každém případě lze obnovit liturgický prostor, a tím uskutečnit obnovu liturgie.

ThDr. Josef Bradáč (pokračování příště)

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963

IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964

EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967

OBP - Ordo baptismi parvorum, Obřady křtu dětí, 1969

IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.

Nezaměňujme Lásku s tím, co je jejím pocitem

Vaše sny budou často ležet v troskách

/.../ Nevrhajte se do nitra toho druhého, ale držte se za ruce a jděte bok po boku.

Nevod'te milovanou osobu do svého srdce, ale do hloubi srdce jejího, protože tam nalezne i vaše srdce a společně naleznete srdce ve středu vesmíru.

Budete podstupovat mnoho zkoušek a pýcha vám často bude napovídat, abyste si místo Lásky zvolili sebe.

Ale nevzdávejte žádný z těchto bojů, protože nic vám tolik nemůže prospět.

Jestli vyhraje, zvítězili jste.

Jestli prohrajete v boji, v němž jste šli na zteč se svým srdcem, zvítězili jste.

A až vás čas dovede k rozhodnutí, že své životy spojíte navždy,

poznáte ještě větší výšky, ale také nečekanou tvrdost pádů. A vaše sny budou často ležet v troskách.

Ale teprve tehdy dokážete opravdu rozpřáhnout křídla.

Neproklínejte to, co se přihodí, protože kormidlo svého osudu držíte v rukou vy.

A vaše kořeny nezesílí tím, že rozbijete nádobu, v níž rostete, a rozejdete se s milovanou osobou.

Právě toto hliněné vězení vás totiž chrání před uschnutím.

To vy si říkáte, když se necítíte milováni: ‚S Láskou je konec‘. Ale právě tehdy začíná. Protože velikost kormidelníka se pozná, až když řídí loď proti větru.

To vy si říkáte, když vyprchají pocity: ‚Už nemiluji‘.

Nezaměňujte však Lásku s tím, co je jejím pocitem. Protože velikost kormidelníka se pozná, když musí loď řídit za bezvětří až do míst, kde opět vane Vítr.

Proto buďte věrní, protože nevěrou se člověk rozdvojuje nebo i rozčtvrcuje. A jestliže je pro vás obtížné vést jeden život, jak byste dokázali vést životy dva či čtyři? Když rozdělíte klíčící rostlinu ve dvě, nevzniknou dva životy, nýbrž žádný.

Když si myslíte, že jdete vstříc novým radostem, setkáte se s většími bolestmi, než byly ty, co jste nechali za zády.

Proto se opět otočte k tomu, kdo na vás čeká, ale ne proto, abyste mu řekli: „Ty mne nemiluješ,“ ale: „Neumím tě milovat.“

Vrhněte se do této možnosti společného letu a vzneste se jako rackové. Nedělejte ze sebe sirotky velkých radostí a bolestí a nespokojujte se jen s částečným rizikem.

Naopak zvedněte hlavu a mějte důvěru, protože budete-li milovat touto Láskou, budete dvěma paprsky, které se setkávají v samém středu kola, kde společně nacházejí směr, jímž se život otáčí.”

Kapitola z knihy: Prorok větru, Stefano Biavaschi

- Leží muž s chřipkou v posteli, když v tom někdo zazvoní. Za dveřmi stojí malinká deseticentimetrová smrtka. Jak ji uvidí, zarazí se, ale pak říká: „Ty si jdeš pro mě?“ „Ne, pro křečka.“
- Mamut prochází hustým pralesem a najednou ho přepadne stádo mladých slonů. Sloni ho ztloučou a odejdou. Mamut se zdvihne, otřese se a zadává: „Hloupi skinheadi!“
- „Viděl jsem běžet zajíce a měl na zádech batoh.“ „To já jsem viděl zajíce letět!“ „A taky měl na zádech batoh?“ „Ne, orla.“

Slavnosti a svátky

LITURGIE

6.	8.	Svátek Proměnění Páně
9.	8.	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10.	8.	Svátek sv. Vavřince, mučedníka
15.	8.	Slavnost Nenebevzetí Panny Marie
24.	8.	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola

Výroční dny biskupů

8.	8.	Mons. Duka	svátek
15.	8.	Mons. Lobkowicz	kněžské svěcení (1972) – 30. výročí
20.	8.	Mons. Cikrle	narození (1946)

Děčín - Podmokly

27. 8. Mons. Koukl biskupské svěcení (1989)
28. 8. Mons. Liška jmenován diecézním biskupem (1991)
29. 8. Mons. Graubner narození (1948)
31. 8. Mons. Lobkowicz převzetí diecéze (1996)

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - ~~dětská mše svatá~~
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé 3. úterý - ~~dětská mše svatá~~
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každé úterý od 18:45 na faře - nácvik zpěvu
- ♦ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:30 - ~~setkání Farní rady~~
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - ~~setkání rodin~~
- ♦ každý 4. čtvrtek v měsíci od 18:45 - ~~Bibliický večer~~
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ ~~vyučování náboženství pro děti v neděli 11:30 - 12:15~~
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

POZOR ZMĚNA !!

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek		17:30
Sobota		19:00 (Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové

Neděle

10:40

Kostel Nejsvětější Trojice

☞ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 1. září ☞